

Bilag 5.**MINISTERIET FOR GRØNLAND**

Den 6. maj 1964.

Udvalget har i skrivelse af 18. april 1964 anmodet om besvarelse af følgende spørgsmål:

„I anledning af det i betænkningen over statsregnskabet for finansåret 1962-63, side 57, under § 9 anførte vedrørende konto 6.31. underkonti 13 og 33 udbedes oplysning om, hvad der måtte være foretaget for at undgå nye bevillingsoverskridelser.“

I denne anledning skal jeg oplyse, at fra 1. januar 1963 er alle udgifter vedrørende indkvartering og forplejning af udsendte håndværkere m. v. samlet på en ny hovedkonto under § 9, hovedafsnit 6, således at der er skabt bedre mulighed for en rigtigere budgettering og et mere overskueligt regnskab.

I forbindelse med oprettelsen af denne nye hovedkonto udarbejdes der nu årligt budgetter for hver enkelt by for indkvarterings- og forplejningstjenesten, herunder også for indtægterne, idet kost- og indkvarteringsdage „videredeberes“ til de respektive tjenestegrene og firmaer til forud fastsatte takster.

Der er samtidig udarbejdet et bevillingskontrollsystem, hvorefter institutionslederen i Grønland har fået oplyst, hvor meget der må anvendes til proviant pr. kostdag, til

vedligeholdelse og drift af bygninger m. v.

Den løbende bevillingskontrol er pålagt institutionslederne i Grønland, men det skal bemærkes, at kontrollen primært er baseret på at sikre, at det budgetterede driftsresultat overholdes. Dette er nødvendigt, da det drejer sig om en udpræget driftsvirksomhed, hvor aktiviteten er bestemmende for forbruget på de enkelte udgiftskonti, men hvor en aktivitetsforøgelse samtidig giver sig udslag i større indtægter.

Et bevillingskontrollsystem, der skal kunne arbejde nogenlunde smidigt, må derfor indebære, at visse af udgiftskontiene må kunne overskrides, såfremt merudgiften modsvares af merindtægter.

Det skal bemærkes, at den nyoprettede hovedkonto principielt skal udvise balance mellem indtægter og udgifter. Da indtægterne er baseret på regningsudskrivning af de ydede kost- og indkvarteringsdage til takster, der fastsættes for et år ad gangen, og da udgifterne må følge pris- og lønniveau, vil denne balance ikke kunne opnås hvert år, men det tilstræbes via takstpolitikken at skaffe balance, når resultaterne fra 2 til 3 år ses under ét.

Mikael Gam.

/ H. Brøndsted.

Til folketingets udvalg angående statsrevisorernes betænkning.